

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta

KLINIKUM PASSAU

Vypracovala: Lucie Kratinová

Obor, ročník: Všeobecná sestra, 1. ročník

Datum: 15. 10. 2017

Již na začátku prvního ročníku, na seznamovacím kurzu na Rožmberku, jsem se poprvé dozvěděla o programu Erasmus+. Byla jsem velice nadšená širokou a velmi pestrou škálou zahraničních stáží, které naše fakulta nabízí. Jelikož jsem studovala jazykové gymnázium a němčina je pro mě tak trochu srdcovou záležitostí, byla pro mě volba jasná – chtěla bych se zúčastnit pracovní stáže v německy mluvící zemi.

Stačilo jen napsat motivační dopis, vyplnit životopis Europass a s velkým očekáváním se zúčastnit konkurzu. Nejdlejší ale pro mě bylo čekání na výsledek, jak konkurz dopadl. Když jsem ze zahraničního oddělení dostala rozhodnutí, že jsem byla vybrána na zahraniční stáž, byla jsem šťastná jako blecha. Ještě následovalo pár formalit a pak už jsem se mohla začít těšit na nové zkušenosti. Dostala jsem kontakt na paní Langenbach-Reimpell z pasovské kliniky, se kterou jsem se domluvila na zbytku záležitostí.

Poprvé mě do Pasova vezli rodiče, protože jsem s sebou měla spousty věcí. Již první den, co jsem přijela, se ke mně všichni chovali velice mile. Provedli mě po nemocnici, ukázali oddělení, byla jsem si vybrat uniformu a podepsali se mnou různé formality. Bydlení mi nabídla pasovská klinika v sesterské ubytovně za cenu 127 Euro na měsíc. Oblečení jsem dostala také od nich a každý den jsem měla ve skřínce čistou a vyžehlenou uniformu. Obědy jsem měla v pracovním týdnu také zadarmo. Jediné co jsem si vezla z domova, byla pracovní obuv.

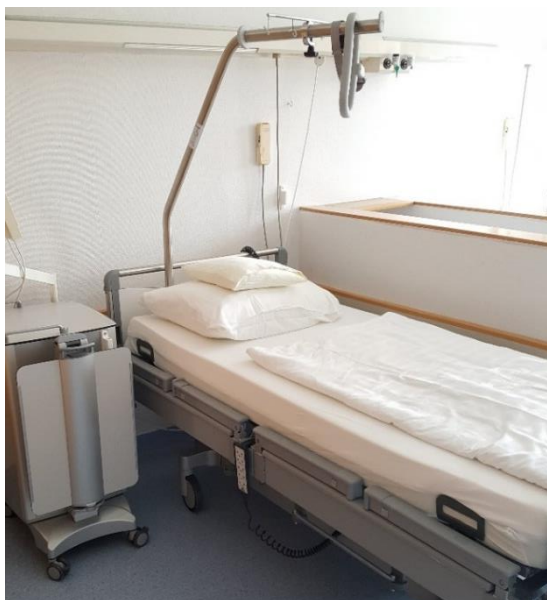

Bydlení bylo velmi hezké. Měla jsem pro sebe garsonku s malým kuchyňským koutem a samostatnou koupelnou. Celý pokoj byl nově a velice útulně zařízen. A navíc cesta do nemocnice mi netrvala ani pět minut.

Než jsem nastoupila na praxi, byla ještě nutná návštěva závodní lékařky, aby zkontrolovala, zda mám všechna očkování v pořádku. Zkontrolovala si můj očkovací průkaz a ještě mi udělala odběr krve, jestli mám dostatek protilátek. Bohužel se ukázalo, že tomu tak není, takže jsem v prvních týdnech musela podstoupit pár očkování a sice: záškrt, tetanus, dětská obrna, černý kašel, spalničky, příušnice, zarděnky, žloutenku typu A a žloutenka typu B.

Celkem jsem na klinice navštívila dvě stanice – 36 a 32. Nejdříve jsem byla na stanici 36, která byla orientována především na úrazovou chirurgii a interní část. Byli zde lůžka urologická, geriatrická, ortopedická a gastroenterologická. Druhá stanice byla 32. Tato stanice byla onkologická a část byla orientována na leukémie. Na obou stanicích se ke mně sestřičky chovali velice mile. Dostala jsem mnoho příležitostí vyzkoušet si pro mě zcela nové věci, které jsem do té doby znala pouze teoreticky. Také jsem dostala možnost zúčastnit se různých zákroků a vyšetření, jako například odběr kostní dřeně, ozařování, CT, navštívila jsem operační sál, oddělení na výrobu chemoterapií nebo specializované stanice jako například kardiochirurgické oddělení, paliativní, nebo privátní stanici.

System ošetrovateľskej péče je v Nemecku dost odlišný od nášeho systému. Mají jiné záznamové archy, se kterými sestřička chodí i do pokojů. Velmi si zakládají na jejich Übergabe neboli předání služby. Na toto předání mají vyhraněno dostatek času a pečlivě se probírá jeden pacient za druhým. Oddělení mají rozděleno na úseky a ke každému úseku je k dispozici jedna až dvě sestřičky. Na začátku směny projdou se záznamy pokoje, představí se a udělají potřebné zákroky. Na obou odděleních mě brali jako sobě rovnou a umožnily mi provádět širokou škálu zákroků, nebo i vést tuto malou sesterskou vizitu.

Pasov je velmi hezké a malé městečko. Je zde mnoho míst, které stojí za zhlédnutí, ať už je to Stephansdom, Oberhaus, staré město, nebo i jen procházka kolem soutoku tří řek. Ve volném čase jsem také navštívila koupaliště, nebo Dult, což je jejich tradiční pivní slavnost.

Sestřičky mi daly spoustu typů, co vše by v Pasově stálo za zhlédnutí, nebo kam se mám podívat. Také mě pozvaly na večeři, abych viděla, jak vypadá typicky bavorská hospoda.

Jak se mi od pasovské kliniky dostalo milého přivítání, tak o to těžší bylo loučení. Od sestřiček z obou oddělení jsem dostala pohlednice se slovy díky, kterých si moc vážím, malou odměnu za mou pomoc a vřelé a upřímné objetí.

Jsem velmi vděčná jak naší univerzitě, tak pasovské klinice a sestřičkám, že jsem dostala možnost vycestovat na tuto zahraniční stáž. Byla to pro mě velká příležitost jednak se zlepšit jazykově, ale i vidět nové možnosti a způsoby v ošetrovatelství. Tuto zkušenost mi již nikdo nevezme a já věřím, že ji dokážu uplatnit i v mé profesi. Na začátku června přijela do Pasova vystrašená holka, která se bála i pozdravit. Na konci praxe chodila na oddělení veselá sestřička, která v mnohém dokázala překonat sama sebe ...

A sladká třešnička? Nabídka pracovního místa po dokončení mého studia.

Každý se mě ptá, jestli bych doporučila stáž i mým kolegům. Bez rozmýšlení říkám, že ano. Takovýchto šancí a možností se v životě moc nedostává.